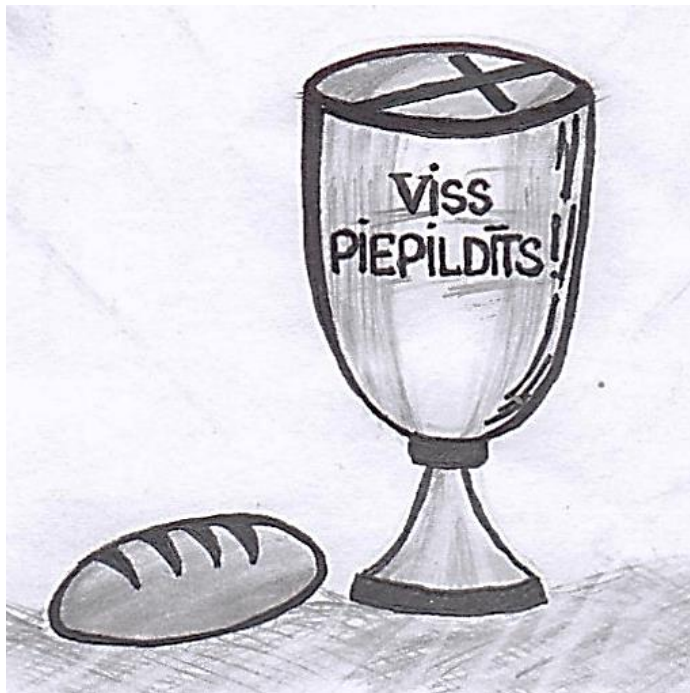


Pret straumi

Talsu baptistu draudzes izdevums

Nr.25 2021.gada marts, aprīlis, maijs



Ko saka Bībele

Pēc tam kad Jānis bija nodots, Jēzus nāca uz Galileju un sludināja Dieva evaņģēliju, sacīdams: "Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu atnākusi! Atgriezieties no grēkiem un ticiet uz evaņģēliju." *Mk.ev.1:14.15*

"Bet viss tas notika, lai piepildītos pravieša sludinātais vārds: sakait Ciānas meitai: redzi, tavs Ķēniņš nāk pie tevis lēnprātīgs, jādams uz ēzeļa un nastu nesējas ēzeļa mātes kumeļa." *Mt.ev.21:4.5*

"Tā ir piepildīts tas vārds, ko pravietis Jeremija runājis, sacīdams: un tie saņēma no Israēla bērniem trīsdesmit sudraba gabalus - tik dārgu maksu tie bija noteikuši." *Mt.ev.27:9*

"Etiķi ņēmis, Jēzus sacīja: **"Viss piepildīts!"** Un, galvu nokāris, atdeva garu Dievam." *Jņ.19:30*

"Un Jēzus piegāja pie tiem un uzrunāja tos, sacīdams: "Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes." *Mt.ev.28:18*

"Tie sacīja: "Galilieši, ko jūs stāvat, skatīdamies uz debesīm? Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši debesīs aizejam." *Ap.d.1:11*

"Tad nu es esmu liksms savās ciešanās, kuras nesu jūsu labā, piepildīdams to, kas vēl trūkst no Kristus ciešanām, savā miesā par labu draudzei, kas ir Viņa miesa. Viņas kalps es esmu kļuvis pēc tām amata pilnvarām, ko Dievs man devis, lai pie jums tiktu piepildīts Dieva vārds." *v.kol.1:24.25* "...laika vairs nebūs, bet septītā eņģeļa vēstījuma dienās, kad tas sāks bazūni pūst, ir piepildīts Dieva noslēpums, kā Viņš to ir pasludinājis Saviem kalpiem praviešiem." *Atkl.gr.10:7*



Augšāmcelšanās sveiciens

Mācītājs M.Lindmanis

Atkal no jauna mēs piedzīvojam pavasari ar visām tā izpausmēm dabā. Dienas kļūst garākas, saule spožāka un siltāka, augu valsts

kļūst dzīva un plaukstoša, un cilvēks saka: “Pavasaris klāt!”

Cilvēks kā Dieva radīta būtne aizdomājas... Ko man atgādina daba pēc pamošanās no ziemas aukstuma, un jaunas dzīvības raisīšanās katrā augā un katrā zāles stiebrā?

Sveiciena vārdos “Kristus ir augšāmcēlies!” ticīgam cilvēkam iedod jaunu iespēju ieskatīties sevī un jautāt: “Kas man jādara, dzirdot šosveicienu?” Daudzi teiks: ”Jāatbild- Viņš patiesi ir augšāmcēlies!”

Vai tas ir viss? Ja skatāmies uz augu valsti, tad redzam, ka tie savā attīstībā katru mirkli pieaug un tiecas uz augšu. Ja nu mēs esam atdzimuši Jēzū Kristū, tad mums ir jādara tāpat. Pāvila vēstulē kolosiešiem 3:12 lasām: “Ja nu jūs ar Kristu esat augšāmcēlušies, tad tiecieties pēc tā, kas augšā, kur ir Kristus, kas paaugstināts pie Dieva labās rokas. Savas domas vērsiet uz augšu, ne uz zemes lietām.” Vai tas nav brīnišķīgs apliecinājums un iedrošinājums mums katram vienam, ka cilvēks tagad var augšāmcēlies jaunai garīgai dzīvei?

Pāvila vēstulē efeziešiem 2:5 lasām: “Arī mūs, kas savos pārkāpumos bijām miruši, darījis dzīvus līdz ar Kristu: žēlastībā jūs esat izglābti!”

Kristus nomira un augšāmcēlās par liecību tam, ka Dievam ir visa vara debesīs un virs zemes, pār dzīvību un nāvi. Kristum vajadzēja būt par liecību Dieva darbam, tādēļ Viņš visā savā zemes dzīves laikā to mācīja Saviem mācekļiem un ikvienam klausītājam. Ja Kristum vajadzēja būt par tādu liecību, tad arī mums ir jābūt tādiem pasaulē, jo Jēzus uz to ir norādījis: “Jūs esat zemes sāls. Jūs esat pasaules gaišums. Lai jūsu gaisma

spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.”(Mateja ev.5:13, 14, 16)

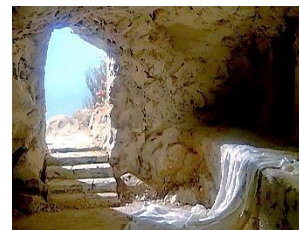
Līdz ar dabas mošanos un Jēzus Kristus augšāmcelšanos būs gatavi no jauna savās sirdīs aizdegties liecībai par Dieva mīlestību. Vēl ir laiks! Pētera 1.vēstulē 1:24-25 lasām: “Jo visa miesa ir kā zāle un visa viņas godība kā zāles zieds. Zāle nokalst un viņas ziedi nobirst, bet Dieva vārds paliek mūžīgi. Bet šis ir tas vārds, kas jums tapis kā prieka vēsts sludināts.”

Lai svētīgi svētki mums visiem!

KRISTUS IR AUGŠĀMCĒLIES!

○○○○○○

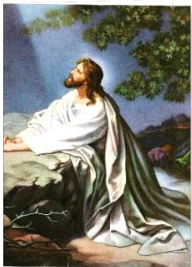
- Apceres -



No silītes līdz tukšajam kapam- Viss piepildīts!

Jēzus sāpju ceļš iesākās jau tālajā Betlēmē. No zvanu skaņām plūda vārdi: “Jums šodien Pestītājs dzimis!” No šīs vietas sākās ceļš, kurā auga naida, zaimu un izsmieklu ērkšķi. Ceļš pret kalnu. Ar katru dienu tas kļuva šaurāks, ar katru stundu vairāk tajā zēla un auga ērkšķu skaits. Līdz beidzotkāda taka vijas cauri Ģetzemānes dārzam un ved uz Golgātu. **Un Golgātas kalnā izskan vārdi: “Viss piepildīts!”** No vārdiem- “Jums šodien Pestītājs dzimis!” līdz vārdiem: “Viss piepildīts!”

Augšistaba. Dažas dienas pirms Lieldienām. Jēzus kopā ar saviem mācekļiem bauda pēdējo mielastu. Rāmi, pamācoši, kā vienmēr, skan Mācītāja vārdi. Viņi visi ir kopā, kā vienmēr. Un tomēr savādāk... Nesaprasts paliek Jēzus teiktais: “Jūs visi apgrēcināties.” Dedzīgi skan mācekļu uzticības apliecinājumi, un ir aizsteidzies laiks, kurā pēdējo reizi kopā ar Jēzu ir visi Viņa mācekļi. Viņi ceļas un iet, bet ne visi... Jūdasa ceļš ved uz citu pusi...



Ir kluss vakars, apkārt krēslo. Pamazām tumsā tinas **Ģetzemānes dārzs...** Dziļā miegā šeit dus vienpadsmit Jēzus mācekļi- Viņa skolnieki. Visu atstāts, pat savu tuvāko cilvēku, draugu pamests. Jēzus ir nomodā. Šajā dārzā klusumā debesis un zemi vieno kāda lūgšana. Dēla lūgšana kā gaismas stars lauž sev ceļu pie Tēva. Apkārt ir miegā esošie mācekļi, bet viņu Skolotājs, ceļus locīdams Tēva priekšā, lūdz.

Tēvs, lai notiek Tavs prāts! Apskaidro mani, Tēvs! Spēku man dod! Tēvs, piedodi tiem. Paliec Tu pie tiem, žēlo tos!

Vakara klusumu pāršķeļ ieroču šķindas. Dārzā, ļaunuma pārņemti, iebrūk bruņoti karavīri, bet starp tiem ir kāds vīrs, kurš mīlestību izsvēris sudrabā. Viņa rokas un sirdi saldē trīsdesmit sudraba gabali. Šis vīrs ir Jūdass- Jēzus māceklis. Pasaules Glābēja stunda ir sīsi... Vai kāds spēja iedomāties, ka skūpst, šis mīlestības un sapratnes krustpunkts, ka tas kļūs par zīmi nodevībai? **Jēzu kā noziedznieku sasaista un aizved.** Ko dara mācekļi? Tie bēg bailēs un izmisumā. Visi kā viens. Bet Pēteris, kurš tā zvērēja uzticību? Viņš aizliedz savu Mācītāju! Ko dara Jūdass? Viņa sirdi un prātu aptumšojis grēks. Viņš vēlas vēl kaut ko labot, bet ir jau par vēlu! To sapratis, Jūdass atņēm sev dzīvību. Notiek tā, kā to vēstīja Raksti.

Kāpēc tik daudzi atstāj Jēzu? Vai šaubas māc jau tos? Kāpēc tik daudzi noliedz Jēzu? Vai bailes vajā tos? Bet Jēzus klusē, ļaužu apsmiets, Viņš pazemojas pats. Viņš zina- tāds ir Dieva nodoms, un Debess Tēva prāts. Stāv Jēzus viens, to atstumj ļaudis. Vai tu Tam sekosi? Vai arī vairīsies kā Pilāts jeb Viņu aizliegsi?



Golgātas kalns... Krusts.. Krustā sit Jēzu- Dieva Dēlu... Neizpratnē un bailēs stāv Viņa mācekļi, neizsakāmās sāpēs lūzt Marijas, Jēzus mātes, sirds. Krusta ēnā atrodas tie, kurus Jēzus dziedināja, tie, kurus Viņš no nāves atgriezta dzīvē. Stāv un klusē...

Bet krustā sit Dieva Dēlu!

Tās nav parastas naglas, ar kurām Viņu- jūdu Ķēniņu, Mesiju pienaglo. Katrai naglai līdzī iet grēks. Ne tikai Jūdasa nodevība, Pētera teiktie vārdi: “Es Viņu nepazīstu!”. Ne tikai uz nāvi notiesātā slepkavas zaimi: “Palīdzi pats sev un kāp no krusta zemē!” Nē! Šo naglu pavada manu grēku nasta, bet nākošā nagla sevī slēpj tavu grēku daudzumu! **Jēzu sit krustā...**

Jēzus pie krusta... Pāri to ļaužu galvām, kuri stāv Golgātas kalnā, atbalso Jēzus kādreiz teiktie vārdi. Vārdi, ar kuriem Viņš mīlestībā runāja uz Saviem mācekļiem, grēciniekiem, muitniekiem, farizējiem, slepkavām, slimajiem, uz bagātajiem un nabagiem.

- **Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība, neviens netiek pie Tēva, kā vien caur Mani!**
- **Es neesmu nācis pasauli tiesāt, bet pasauli atpestīt!**
- **Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība, kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs.**

Pie krusta pienaglots Dieva Dēls! Viņš, kurš nāca pasauli mainīt, mīlēt un mācīt. Tas, kurš lika laika ratam pagriezties pavisam citā virzienā. Viņš, kurš spēja pārvērst asaras smieklos un izmisumu laimē. Viņš, kurš naida vietā lika uzplaukt baltiem mīlestības ziediem. **Viņš tagad pie krusta...**

Šķīsta, par sniegu baltāka, raud tā par manu nestundu, piedod, par grēkiem samaksā- Tā Jēzus Mīlestība! Atņem tā manu nemieru, pilda tā manu tukšumu, iaved tā savā svētumā- Tā Jēzus Mīlestība. Plūst tā no Debess Valstības, straume caur laiku laikmetiem, avots-nekad tas neizsīkst- Tā Jēzus Mīlestība.



Jēzus ir miris. Ir izskanējuši vārdi: **“Viss piepildīts!”** Jēzu noņem no krusta. Viņu, kas bija bez grēka, bez naida. Noņem, lai guldītu kapā, pār kuru valda nāve. Šie cilvēki, kuri tiksmīnās paši par savu spēku un varenību, cer, ka šajā klīnā kapā paliks vārds, kurus kādreiz uz ļaudīm runājis Jēzus, šeit paliks brīnumdarbi, sasaistīta un ieslodzīta paliks cerība, ticība, mīlestība.

Un tomēr- sirds dziļumos ir bailes. Ja nu notiek tā, kā kādreiz ir teicis šis, kurš sauca sevi par Dieva Dēlu- jūdu Ķēniņu. Ja nu...

Tieši tāpēc kapa priekšā tiek velts akmens, kura uzdevums ir nosargāt Dieva varenību. Un pie kapa tiek nolikta sardze.

Jēzus ir miris, iestājas nakts...

Jēzus ir miris, iestājas nakts, elle nu savu uzvaru svin, kādreiz Viņš nāca, lai mainītu mūs, tagad Viņš miris. Mācekļi klusē, ļaunums ir veikts! Vai tiešām Dievs pielāvis to?! Jēzu no krusta noņemt steidz, kapā Tas guldīts tiek.

Vai tiešām zudis, vai tiešām zudis, vai tiešām zudis ir viss?!

Pāri sastingušajai radībai uzausa trešās dienas -Liieldienas rīts. Zudis nebija nekas, Dieva varenība nepaliek apslēpta. Tā atklājas jaunā gaismā. Uzvar mīlestība! No Jēzus miesām raisās sviedrauts. Šīs saites, kuras sēja grēcinieku pirksti, tās taču nebija spējīgas kapā noturēt To, kuram vajadzēja augšāmcelties! Un akmens nevarēja būt šķērslis Tam, kurš par sevi ir teicis: "Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība!"



Jēzus atkal dzīvs! Viņš iznāk no kapa jaunā gaismā, apskaidrots, Tēva varenās godības apņemts! Nāve nespēj uzvarēt mūžīgās dzīvības spēku!

Aleluja! Aleluja! Jēzus dzīvs! Augšāmcēlies! Tam gaviļējiet tautas un teiciet Viņu valstis, Tā priekšā, ceļus locījuši, pielūdziet!

Jēzus, augšāmcēlies no nāves, nespēj aizmirst savus mācekļus, kaut arī tie Viņu aizlieguši un bēguši no Tā. Nē! Viņš nāk pie saviem mazticīgajiem skolniekiem un saka: "Miers ar jums!" Šoreiz nebēg neviens. Atkal Jēzus rokas, nu jau caurdurtas, apņem mācekļus un Viņa acis, kurās tik nesen vēl vidēja sāpes, atkal uzlūko viņus mīlestībā. Bet no lūpām neskan pārmetums. **Viss ir piedots!** Ir sācies jauns, līdz tam vēl nebijis, laika posms. Jēzus saka: "Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam!"



Teic debesis: lai slavēts Augšāmcēlušais! Vai lielāks kāds, kā Jēzus-Ķēniņš mūžīgais! Pie krusta nomira, lai dotu dzīvību, es ceļos pakrītu un Viņu pielūdzu!

Tu nupat dzirdēji stāstu par manu Glābēju, tā nav leģenda vai mīts, arī ne pasaka. Vai tu šodien- Liieldienu rītā vari teikt kā sacījuši daudzi: "Kungs, es ticu! Tu esi Dieva Dēls!" Un vai Viņš, krustā sistais kungu Kungs un ķēniņu Ķēniņš, varēs tev teikt kā teicis daudziem: "Celies! Tev tava ticība palīdzējusi!" Kādi ir tavi vārdi šorīt? Ko tu šorīt teiksi Tam, kurš ir uzvarējis pasauli un nāvi? Neatbildēt nav iespējams! Jo tev tiek uzdots tas pats jautājums, kuru kādreiz Jēzus uzdeva Martai- Lācara mātai, teikdams: "Ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam!"

Vai tu to tici?"

K.Š., V.L.

Slīpā drukā – dziesmu vārdi



Pārdomu lappusīte

Augšāmcelšanās

Kāda leģenda stāsta: kad Jēzus Kristus bija uzcēlies no kapa un staigājis pa Jāzepa dārzu, visur, kur Viņš bija gājis, Viņa pēdās radušās skaistas puķes. Šī leģenda vispirms rāda to, kas bija Jēzus savā dzīvē. Kur Viņš gāja, tur auga mīlestības, līdzjūtības un sirsnības puķes. Slimi tika dziedināti, bēdīgie iepriecināti, grēcinieki atpestīti. Un kur šodien šis augšāmcēlušais Kristus iet, visur rodas jauna un skaista dzīve, jaunas cerības un ilgas. Un, ja dzīvais Kristus būs mūsu sirdīs, arī tur, kur mēs iesim, caur bēdām un grēkiem samaitāto pasauli, mūsu pēdās augs skaistas puķes un skaistas cerības dzims. Lai uzņemam savās sirdīs augšāmcēlušo Jēzu, lai kļūstam paši skaisti un lai ejam un padarām šo pasauli skaistāku.

"700 izmeklētas ilustrācijas", tulk.mācītājs M.Avotiņš

Mātes diena

Kad ievērojamais zinātnieks Toms Karlails bijis vecs, īsi pirms viņa nāves viņam bijusi saruna ar dr.Džonu Braunu un viņš sacījis: “Es tagad esmu vecs vīrs, skatoties tagadnē, pagātnē un nākotnē un, visu ņemot vērā saprātīgi, es varu sacīt: še nav nekas tik pamatots, tik drošs, uz ko atbalstīties, kā ticība, kuru es mācījos sava tēva mājās no savas mātes lūpām.”

“700 izmeklētas ilustrācijas”, tulk.mācītājs M.Avotiņš

Pestīšana

Kad lielais evaņģēlists Witfilds bijis vēl neatgriezies, viņš reiz nonācis lielā izmisumā par savu pazudušo stāvokli. Viņš izmisis sacījis: “Es esmu pazudis, es esmu pazudis!” To dzirdējusi kāda ticīga sieviņa. Viņa sacīja: “Slavēts Dievs, tas ir jauki!”

“Kā tā?” dzirdot to, vaicājis Witfilds.

“Kristus ir sacījis, ka Viņš ir nācis glābt tos, kas pazuduši, un jūs tad esat viens no tiem, ko Kristus var glābt!”

“700 izmeklētas ilustrācijas”, tulk.mācītājs M.Avotiņš

Mācītājs Fr.Čukurs

Tas Kungs ir dzīvs!

Psalms 18:47

Patiesas dievbijības pamats ir nešaubīga atziņa, ka Dievs ir dzīvs. Pagānu tautām senos laikos bija dažādi pašu veidoti dievību attēli. Izraēla tautai nekā tāda nebija, jo viņi ticēja vienīgajam dzīvajam Dievam. Šī ticība un pārliecība bija radusies un nostiprinājusies ne tik daudz teorētiskā kā empiriskā ceļā. Atklāsme, vadība un palīdzība gan dabīgā, gan pārdabīgu brīnumu veidā lika viņiem nomanīt un sajūst dzīvā Dieva klātieni- *Jozuas gr.3:10*.

Piedzīvojumu ceļā arī Dāvids pārvērta sevī ieaudzināto ticību stiprā pārliecībā par dzīvā Dieva esamību. Viņš bija vairākkārt brīnšķīgi sajūts Dieva roku savā dzīvē. Viņam bija arī dziļi dvēseliski pārdzīvojumi Dieva meklējumos un pielūgsmē, kā to pauž viņa dziedājumi. Viss tas veidoja Dāvida skaidro Dieva atziņu un tieksmi pēc dzīvā Dieva- *Psalms 42:3, 84:3*.

Lieldienu vēsts- Viņš dzīvs!, kas ir kristīgās draudzes stūrakmens, nav mācekļu izdomājums, bet gan neaizmirstams un neatņemams piedzīvojums. Viņi bija Jēzu pēc augšāmcelšanās redzējuši, ar Viņu runājuši un saņēmuši Viņa norādījumus- *Apust.d.1:3; 10:40-41; 13:31*, un apustuļi nemitējās šo liecību paust: “Šo Jēzu Dievs ir uzmodinājis, tam mēs visi esam liecinieki.”- *Apust.d.2:32; Pētera 2.v.1:16*.

Mācekļu liecību nevarēja apklusināt aizliegumi, sodi, nāves draudi. Viņi mira mocekļu nāvē, bet neaizliedza to, ko savām acīm bija skaidri redzējuši. Viņi nevarēja palikt neuzticīgi Dievam, kas tik redzami un izjusti bija viņiem atklājies.

Mēs dzīvojam laikā, kad ticība Dievam piedzīvo visnesaudzīgākos uzbrukumus. Ne vien zināmās bezdievju kampaņas, bet pat daži teologi brīvajā pasaules daļā pasludina, ka Dievs esot miris. Ir tādi, kas šo uzbrukumu iespaidā no ticības aiziet, bet Kristus draudze joprojām stāv stipra un droša, jo tās kodolu veido ļaudis, kas savu Dievu pazīst. Ir zināmi gadījumi, kur mācītājs, bezdievju varas iespaidā, atsakās no Dieva un paziņo, ka līdz šim pats maldījies un citus maldinājis. Un brīnums- nav viņam no viņa paša draudzes neviena sekotāja. Draudze varonīgi panes šo sitienu un paliek uzticīga Dievam, turoties pie Dieva vēl ciešāk. Ja ticība būtu, kā to apgalvo bezdievji, tikai sludinātāju ietekmes auglis, tad ar šādu sitienu draudze izjūktu. Ka tas tā nenotiek, pierāda, ka cilvēki, kas Dievu piedzīvojuši, stāv uz stipra pamata. Tos, kam šāda pamata nav, un tādi gadās pat mācītāju rindās, var novilkt no dzīvības ceļa.

Pastāvēs tie, kas garā un patiesībā piedzīvojuši Jēzus solījumu: “Pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet, jo Es dzīvoju, un jums būs dzīvot!— *Jāņa ev.14:19*

○○○○○○

Tas ir varens mirklis, kad mēs pēkšņi atklājam, ka mums ir dots spēks pārlēkt pāri savam noskaņojumam, spēks saņemt atbrīvošanu no katras paša prāta izpausmes, rūpēties tikai par vienu: attiecībām starp Dievu un sevi.

Osvalds Čembers



Mūsu Tēvs debesīs.

Tu esi mans Tētis, mans mīlais debesu Tētis!

Svētīts lai top Tavs Vārds.

Tavs Vārds nes tik daudz svētību manai dzīvei!

Paldies par to!

Lai nāk Tava valstība.

Palīdz man dzīvot tā, ka mana dzīve un ikdiena apliecina, ka Tu tajā esi un valdi!

**Tavs prāts lai notiek
kā debesīs, tā arī virs zemes.**

Es nododu savu dzīvi, savu ikdienu Tev un lūdzu, lai tā tiek vadīta pēc Tava prāta, ne manējā.

Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien.

Lūdzu, parūpējies par visām vajadzībām, kuras man ir. Es tās ielieku Tavās rokās, jo Tu par mani gādā.

**Un piedod mums mūsu parādus,
kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem.**

Lūdzu, mīlais Dievs, piedod man manus grēkus, izdzēs un nepiemini tos. Palīdz man piedot tiem, kuri man ir nodarījuši pāri, gluži tāpat-izdzēšot un nepieminot.

Un neieved mūs kārdināšanā.

Palīdz, Dievs, man stipri turēties pie Tavas rokas, lai es nepakluptu pār kārdinājumiem, kas mani vilina.

Bet atpestī mūs no ļauna.

Es ticu un zinu, ka Tev pieder pilnīgi viss. Lūdzu, lai mana dzīve Tevi pagodina.

Āmen!

Tā Kunga lūgšanu ātri varam apgūt ar prātu, bet tikai pamazām to varam apgūt ar sirdi.

(Frederiks Denisons Moriss)



Liecību lappusīte

Gunta M.

Viss piepildīts !

❖ Lieldienas nāk ar gaišākās cerības un Mūžīgās dzīvības vēsti. Tikai Augšāmcēlušais Jēzus var teikt: ‘Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.’ Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība!’ Kristus ir augšāmcēlies! Patiesi, Viņš ir augšāmcēlies! Sekot Kristum nozīmē aizliegt pašam sevi un ik dienas ņemt savu krustu, t.i, pieņemt savu dzīvi tādu, kāda tā ir.

Pie krusta piesists Jēzus sacīja: “Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara.”(Lūk.ev.23:34) Viss, kas mums ir jādara, ir jāpieceļas un jāseko Jēzum.

“Lielākā daļa kristiešu ir piesisti krustā starp diviem noziedzniekiem: nožēlu par vakardienu un rūpēm par rītdienu.”(Vorens Virsbija)

Bet Bībelē ir teikts: “Tāpēc nezūdaties nākamā rīta dēļ, jo rītdiena pati par sevi zūdīsies. Ikvienai dienai pietiek pašai savu bēdu!”

(Mateja ev.6:34)

Lūgšana

❖ Kungs, ik dienas Tu man esi vajadzīgs kā Skolotājs. Dāvā man sirdsapziņas skaidrību, jo tikai tā spēju apjaust Tavu Garu. Vienīgi Tu vari atjaunot manu dzirdi, apskaidrot manu skatu un šķīstīt manu sirdi.

Es Tevi lūdzu, žēlsirdīgais Kungs, dāvā man žēlastību. Māci man dzīvot lūgšanā un liecināt par Tevi.

Tā ir arī mana lūgšana.



Inguna Vanceviča

- 13 -

- 14 -

VISS PIEPILDĪTS

Ir skaidrs, ka visi Kristus pēdējie vārdi krustā bija un ir īpaši nozīmīgi. Jaunās Derības garā krusts bija uzvaras kalngals. „Viss piepildīts!” ietver sevī tik daudz. „Viss” ietver sevī visu Dieva nodomu. Etiķi ņēmis, Jēzus sacīja: „Viss piepildīts!” Tas nozīmē, ka mūsu Kungs lūdza padzerties, lai Viņš varētu izteikt šos vārdus, kā arī tiem sekojošos (Es nododu Savu Garu Tavās rokās). Ņemot vērā to, cik grūti Jēzum bija runāt esot piesistam krustā, Viņš nepārprotami gribēja, lai mēs dzirdētu šos vārdus – un domātu par tiem.

Tātad, kas piepildīts? Atbilde ir Jāņa ev. 17:4 „*Es (Jēzus) Tevi (Dievu) esmu paaugstinājis virs zemes pabeigdams to darbu, ko darīt Tu (Dievs) Man (Jēzum) esi uzdevis.*”
(iekavās-mans skaidrojums)

Kristus savā nāvē izdzīvoja Dieva Vārdu, Dieva plānu cilvēkiem. Svarīgi ir saprast, ka Kristus pilnīgums atveras tikai ticīgajiem, jo Jēzus Jāņa ev. 17:6 saka „*Es Tavu Vārdu esmu darījis zināmu cilvēkiem, ko Tu Man no pasaules esi devis. ...*” un 7.p. „*Tagad viņi ir atzinuši, ka viss, ko Tu Man esi devis, ir no Tevis;*”.

Tieši mums, ticīgajiem, Kristus nāvē atklājas Dieva Godība un Žēlastība. Jēzus Kristus kļuva par mūsu pestīšanas gādnieku: v.ebr.5:9 „*Un pilnību sasniedzis, Viņš ir palicis visiem, kas Viņu paklausa, par mūžīgās pestīšanas gādnieku.*” Visā savas dzīves laikā Jēzus attīstīja Sevī Tēva rakstura pilnību. Līdzīgi arī mums, nesot savas dzīves krustu, nemitīgi jāattīsta mūsu Debesu Tēva rakstura īpašības. Tajā brīdī, kad Kristus atdeva Savu Garu Dievam, saikne starp Dēlu un Tēvu bija visciešākā.

Skatīt gara acīm Kristu krustā, iztēloties Viņa balss skaņu, kad Viņš izrunā vārdus: „Visspiepildīts!”, apjaust Viņa mīlestības dziļumu – tam visam ir jāskar mūsu sirds dziļākās stīgas. Kristus mūs mīlēja līdz galam (Jāņa ev. 13:1). Viņa mīlestība pret mums bija pilnīga. Aicinu ikvienu apjaust, iztēloties šo mīlestību pret mums, kā tā pieauga līdz sasniedza pilnību, atdodot savu dzīvību par mums! Un atsaukties tai!

Redzot gara acīm Kunga Jēzus sasniegto pilnību, Kristus Gars dzīvos mūsos un Dieva mīlestība mūsu sirdīs. Naglas Jēzus rokās ir mani un tavi grēki. Jēzus asinis pilnībā nomazgā vistumsāko traipu manā un tavā dzīvē.

„Viss piepildīts!” -tā ir mana un tava brīvība.



Aiga

Laiks, kurā dzīvojam, tik strauji tuvojas dienai, kad skatīsim savu Kungu vaigu vaigā. Bet, lai gan pasaule trako, baidās un uztraucās par šīs pasaules lietām, mūsos mājo šis Dievišķais miers, ko tikai mums var dot mūsu uzticamais Aizstāvis, Ārsts, visu varenais Dievs!

Es vēlos, kaut vienmēr mēs spētu paļauties tikai uz mūsu Kungu. Lūgt viņam pēc gudrības, paļāvības un stiprināšanas ticībā. Lai šie, Jēzus izteiktie vārdi: „Viss piepildīts!”, nebūtu tikai izteikti, mirstot pie krusta, bet, ka katrs no mums tos izjustu sirdī un šo upuri novērtētu. Mums ir laiks, ka varam lūgt piedošanu un atgriezties no grēkiem, un censties dzīvot tā, lai varētu reiz sastapties ar savu Dievu. Un apzināties, ka šis žēlastības laiks kļūst aizvien īsāks- līdz Jēzus atkal nāks!

Novēlu visiem brāļiem un māsām dzīvot mierā un paļāvībā uz mūsu KUNGU.

“*Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekādas pazudināšanas.*”(v.romiešiem 8:1)

○○○○○○

Dažas atbildes uz jautājumiem par šo laiku

Māra Upleja

Līdz pandēmijai nebiju ļoti aktīva dažādu pasākumu apmeklētāja, tāpēc šo trūkumu īpaši neizjutu. Patreiz svētdienās ir iespējams noskatīties pat vairāku konfesiju dievkalpojumus, sprediķus un piedalīties lūgšanās. Strādāju Kristīgajā skolā un ikdienā satiekos ar brīnišķīgiem kristiešiem. Tur mēs varam apspriesties un dalīties domās par svarīgo un izrunāt dažādas problēmas. Ļoti pietrūkst tas, ka nevaru satīties ar abu dēlu ģimenēm un samīļot mazbērņus. Labi, ka varam izmantot “skaipu”. Talsiir maza pilsētiņa un daudzus draudzes locekļus satieku vai nu skolā vai pilsētā, jo ciemos iet nedrīkstam. Ļoti ceru, ka pandēmija beigsies un mēs varēsim visi atgriezties draudzē.

1. *Kas ir bijis grūtākais šajā laikā, kas pozitīvs?*

Aizgājušais gads visai pasaulei ir bijis jaunu vēsmu pilns. Tas, kas šķita pašsaprotami, pēkšņi tapa aizliegts. Visgrūtākais laiks personīgi man bija pandēmijas sākumā, kad tika slēgtas baznīcas. Informācijas vakuums gan no Savienības, gan no draudzes viesu garīgu apmulsumu. Tad, pēc kāda laika, vairākas draudzes sāka pārraidīt savus dievkalpojumus internetā. Tā ir ļoti laba iespēja pabūt tur, kur parastos apstākļos diez vai būtu pabijusi.

1. *Kā saglabāt gara dedzību šajos apstākļos?*

Gara dedzību saglabāt ir visai grūti! Garīgā attīstība, izaugsme un atbalsts ir katra paša rokās. Pašam jāmeklē, kur dvēsele tiek uzpildīta. Vai tas būtu virtuālais dievkalpojums, vai kāda garīga grāmata, svarīgi nepalikst tuksnesī, bet visiem spēkiem rast izeju. Nepazaudēt saikni ar Debesu Tēvu!

2. *Kā nepazaudēt draudzes vienotības izjūtu?*

Šķiet, ka uz šo jautājumu ir visgrūtāk atbildēt. Vispirms, manuprāt, svarīgi ir nepazaudēt draudzes piederības sajūtu.

3. *Ko varam darīt līdzcilvēku dēļ?*

Vairāk personīgas ieinteresētības, uzmanības. Mums draudzē ir vairāki diakoni, būtu interesanti uzzināt kā viņi ar sev „iedalītajiem” draudzes brāļiem un māsām uzturējuši saikni?!

4. *Novēlējums māsām un brāļiem!*

Psalms 145,14-19

“Tas Kungs ir atbalsts visiem, kas krīt, un padara atkal taisnus visu nomākto stāvus.

Visas acis gaida uz Tevi, un Tu viņiem dodi viņu barību savā laikā;

Tu atver savu roku un paēdini visus, kas dzīvo ar labu prātu.

Tas Kungs ir taisns visos savos ceļos un svēts visos savos darbos.

Tas Kungs ir tuvu visiem, kas viņu piesauc; visiem, kas Viņu piesauc patiesībā.

Viņš izpilda, ko dievbijīgie vēlas, dzird viņu brēkšanu un palīdz viņiem.”

Kas bija grūtākais pēdējā gada laikā un kas pozitīvs? Šodien mēs dzīvojam savādā laikā, kur ir daudz nezināmā. Bet mūsu Kungs mums ir apsolījis: “*Bet, kas paļaujas uz to Kungu, tie dabū jaunu spēku, tā kā viņiem aug jaunas spārnu vēdas kā ērgļiem, ka viņi skrien un nepiekūst, ka viņi pārvietojas un nenogurst.*”(Jesajas gr.40:31) Ja tu tiks izglābts, varēsi liecināt par Kristu sev apkārt esošiem, lai arī viņi tiktu glābti, ieraugot gara augļus tavā dzīvē. Padomāsim, kāda ir mūsu iekšējā pasaule, vai esam to pilnībā atdevuši Kristum Viņa pārvaldībai. Tāpēc lūgšim par to un paliksim tuvu Kristum. Debesis virs mūsu galvām katru dienu mainās- tās ir mākoņainas, ir skaidras, ir draudoši tumšas, ir saulainas, bet mūsu Dievs ir nemainīgs-tāds bija vakar, tāds ir šodien, tāds būs rīt. Viņš noteikti mums piedos mūsu pārkāpumus, ja atradisimies patiesā lūgšanā uz ceļiem Viņa priekšā. Jo Viņš redz mūsu sirds patieso stāvokli un visus mūsu nodomus, pat citu acīm apslēptos. “*Jebšu es arī staigāju tumšā ielejā, taču ļaunuma nebīstos, jo Tu esi pie manis, Tava gana vēzda un Tavs gana zizlis, mani iepriecina.*”(Psalms 23:4)

Paliksim lūgšanās par draudzi, māsām un brāļiem! Īpaši stiprināsim savu draudzes ganu, jo ikkatra svētruna ir gatavota tieši mums, lai stiprinātu katru vienu draudzē. Mīlestība ir darbs! Un Dieva Mīlestības Vārds ir dārgākais.

Es savai draudzei gribu novēlēt un to iedrošināt- nest gara augļus Tēva godam, lai Dieva Vārds ir dārgs, lai tas kļūst mums par dzīves ieguvumu. Būsim lūgšanās un palīdzēsim viens otram. Dzīvība un Mīlestība ir vienkārša kā zeme un neaprēķināma kā plaukšanas brīnums. Mīlēsīm šo dzīvi, kura mums žēlastībā ir dāvāta. Nebūsim tik aizņemti ar savu ikdienu tā, ka Dievs mums paliek aizvien tālāk. Kristus ceļš ir sevis aizliegšanas un Viņam sekošanas ceļš, kas pēcgala mūs aizvedīs pie Mūžīgās Mīlestības, pie Dieva.



“*Jo Es zinu, kādas Man domas par jums”, saka Tas Kungs, “miera un glābšanas domas un ne ļaunuma un ciešanu domas, ka Es jums beigās došu to, ko jūs cerat.”(Jeremijas 29:11)*

Prieka lēciens

Tulkojums no Bībeles lasīšanas plāna “Ett gläjeskutt” zviedru valodā; pieejams <https://www.bible.com/sv/reading-plans/228-a-jolt-of-joy>.

Vai tev kādreiz ir bijušas pārdomas par to, kāpēc neesi varējis iepazīt brīnumaino apmierinājumu un bezgalīgo prieku, par ko runā Bībele? Varbūt tava neapmierinātība rodas tādēļ, ka tu meklē prieku nepareizajā vietā. Ja tu tici, ka iespaidīga augstākā izglītība, nevainojama kārtība mājā vai pieci labi uzaudzināti bērni ir atslēgas vārds, lai iekļūtu prieka valstībā, tu esi visu sapratis ačgārnī. Ja tici, ka zaudējot 12,5 kilogramus, apprecoties ar sapņu princi/princesi vai iegūstot pasi, kas pilna ar zīmogiem no eksotiskām vietām, tu iegūsi garantiju pilnīgam un mūžīgam priekam tad atkal, mans draugs,.... esi sapratis nepareizi. Prieku var atrast tikai vienā vietā. “Tu piepildi mani ar prieku Sava vaiga priekšā” (Psalms 16:11).



Ja tu ilgojies pēc prieka, kas piesātina visas dzīves situācijas, Tev ir jāpavada laiks Tā Kunga tuvumā. Ja tu izmisīgi vēlies prieku, kas pārspēj visas nomācošās situācijas, tev jāizvēlas uzturēties Viņa klātbūtnē.

Kā tad to dara? Būtībā tas nemaz nav tik grūti. Izvēlies par savu prioritāti katru dienu lasīt Bībeli. Varbūt atskaņo kādu slavēšanas dziesmu un dzied tai līdz. Ja esi gana drosmīgs un ļoti izmisis, tad dziedāšanas laikā izvēlies pacelt savas rokas kā nodošanās zīmi. Cita aizraujoša iespēja ir katru dienu vienam pašam pavadīt laiku lūgšanā: tikai tu un Jēzus. Vienkārši aizver guļamistabas durvis, nometies ceļos pie gultas un pavi laiku personīgā sarunā ar To, kurš tevi pazīst vislabāk un mīl visvairāk no visiem.

Kad tu piecelsies un iesi ārā no guļamistabas, lai satiktu pasauli.... tu to nedarīsi viens. Tev būs jauns labākais draugs, kas ies kopā ar tevi visu dienu. Kā sauc šo draugu? Tu vari to saukt vienkārši par PRIEKU!

Lasījums: 16.psalms



Visu, ko zinu par lauksaimniecību, iemācījos no sava tēta, kurš uzauga lauku mājās otrā pasaules kara priekšvakarā. Tētis mīlēja laukus un to, ko tie saražoja. Vislaimīgākais viņš bija tad, kad raka zemi, kad sēja sēklas mīkstajā pavasara zemē; kad bez žēlastības rāva ārā nezāles svelošā karstumā un kad novāca visu, ko viņš un Dievs kopā bija izaudzējuši.

No sava tēta es iemācījos gudrību: ja tu iesēj gurķu sēklas, tu novāksi skaistus, zaļus gurķus. Gurķu sēklas nekad nekļūs par sīpoliem, seleriju vai kukurūzu. Ja tu iestādīsi tulpju sīpolus, vēlāk varēsi noplūkt skaistu tulpju klēpi. Tulpju sīpoli nekad neizaugs par rozēm, efeju vai neaizmirstulītēm. Tu vienmēr izaudzēsi to, ko iesēji. Sēklas var izaugt tikai par to, ko viņu ģenētiskais kods jau ir iepriekš paredzējis.

Tāpat ir dzīvnieku valstī. Kaķiem piedzimst tikai kaķēni; nekad ziloņi, kuprvaļi vai sivēni. Dzīvnieki, cilvēki un kukaiņi var reproducēt to, ko viņu ģenētiskais kods nosaka.

Bet Dieva valstība ir izņēmums ģenētiskā koda ietekmei. Dieva dārzā tu vienmēr pļausi ar prieku, ja būsi sējis ar asarām. Ja esi iemidzis raudot vairāk reižu nekā vari saskaitīt, ja esi piedzīvojis depresiju, vilšanos un bēdas – nepadodies! Tavas asaras ir aplaistījušas prieka sēklas, ko Dievs ir iestādījis tavas dzīves dārzā.

Tiem, kas ir sējuši asaras traģēdijās, bēdās un vilšanās, ir vislielākā iespēja iegūt prieku. Prieks nav neiespējamība, ja esi piedzīvojis spēcīgu traumu un sāpes, Dieva valstībā tas pilnīgi noteikti ir iespējams. Dievs nav tevi aizmirsis, Viņš priecāsies būt kopā ar tevi svētītā prieka eksplozijā. Tavas dzīves smagākām stundām ir spēja producēt vislabākos rezultātus.

Lasījums: 126. psalms.

(Seko divi iepriekšējā numurā ievietotie lasījumi)

Pāvils un Sīla tika sasisti līdz asinīm; drēbes tika no viņiem noplēstas. Viņiem bija nepieciešama medicīniskā aprūpe. Pāvils un Sīla, šie lielie Dieva vīri, kuri ceļoja pa antīko pasauli un sludināja evaņģēliju par Jēzu Kristu, tika ielikti romiešu cietumā, un viņu kājas tika cieši ieslēgtas sietās.

Romiešu cietums bija vieta, kas īsā laikā cilvēkam izraisīja psihiskus traucējumus. Vajadzēja tikai pāris naktis šajā smirdošajā, tumšajā vietā, pirms cilvēks zaudēja sapratni. Šī vieta atradās pazemē, oda pēc urīna un vēmekļiem. Cietumnieki saņēma ēdienu tikai vienu reizi dienā, un tas sastāvēja no sapelējušas maizes un remdena, netīra ūdens, kas iepriekš bija lietots citiem, nenosaucamiem mērķiem.

Katru reizi, kad sargs nesa šo ēdienu, viņš centās iespert cietumniekiem pa vietu, kas izraisīja vislielākās sāpes un ievainojumus. Romiešu cietumnieki varēja sēdēt savos izkārnījumos dienu pēc dienas. Kukaiņi rāpoja pa cietumnieku ķermeņiem, zirnekļi līda iekšā un ārā pa nāsīm, kamēr žurkas rāpoja pāri citām personīgām, neaizsargātām ķermeņa daļām.

Ap pusnakti, kad lielākā daļa cilvēku pamodās izmisumā un ieslīga depresijā, Pāvils un Sīla atrada prieku! Viņi to atrada cietuma sapuvušās smakas un bezcerības vidū. Viņi atrada prieku, kaut viņu kājas bija sasietas bezcerībā un viņu eksistence bija padota iznīcībai.

Pāvils un Sīla izvēlējās slavēt Jēzu savas dzīves visļauņākajā punktā. Pāvils un Sīla atrada prieku. Kāds ir tavš aizbildinājums?

Kā kristiešiem mums ir atbildība, pat svēts pienākums - stāties pretī dzīves ļaunākajām stundām ar prieku, kas izaicina visu.

Tad, kad dzīves pusnakts stundā tu izvēlies izplūst neaizturētā pateicības dziesmā, skaties augšup! Var notikt, ka Debesis sakustina tavas dzīves pamatus un atbrīvo no apstākļiem, kas tur tevi sasietu.

Lasījums: Apustuļu darbu grāmata 16:22-34



Kad tavā dzīvē ir atjaunots patiess prieks, tas dod spēku tavai liecībai. Prieks palīdz laikā, ko pavadi uz zemes, kaut ko būtisku izmainīt. Grēcinieki klausīsies tevī, ja tev būs prieks. Pārkāpēji būs ieinteresēti tajā, ko saki, ja tu izstarosi prieku, ko var dot tikai glābšana.

Vai tad tas nav, ko mēs visi gribam? Mēs taču gribam paveikt ko paliekošu savas dzīves laikā. Mēs gribam, lai pēc mūsu dzīves paliktu kas vairāk kā uzraksts uz kapa pieminekļa. Mēs gribam aiz sevis atstāt cilvēkus, kas izmainījās tādēļ, ka mūsu ceļi krustojās. Prieks tev dos iespēju ietekmēt citu dzīves.

Prieks stiprinās tavu liecību un spēš izmainīt citu dzīves. Ja tu domāji, ka prieks ir domāts, lai tu pats justos labāk, tev nāksies pārdomāt. Dievam ir vajadzīga ar prieku piepildīta paaudze, kas vēlas veikt pamatīgas izmaiņas pasaulē, kurā dzīvojam. Es piedalos. Vai tu arī? Lasījums: 5. psalms 51:1-2; 51. psalms: 10-13

Prieks nav dabīga, bet pārdabīga reakcija uz dzīvi, jo ir viens no Gara augļiem, ne tavas personības daļa. Prieks nav refleksiīva atbilde uz apstākļiem, bet ir kaut kas brīnumains tumšā un mirstošā pasaulē, kad Dieva tuvums atklājas caur tavu dzīvi. Prieks, ko tu piedzīvo un parādi, nāk no attiecībām ar Viņu.

Tu neesi radīts depresijai vai lai parādītu nepatīkamu raksturu; tu neesi radīts baumām un rūgtumam. Tu neesi radīts, lai sodītu savu vīru ar klusumu, izraisītu šķelšanos draudzē vai dusmās kliegtu uz saviem bērniem. Tu esi radīts priekam!

Kas notiktu, ja tu benzīna vietā iebērtu mašīnā smiltis, lai ietaupītu drusku naudas. Tu ne tik vien nenasniegtu mērķi, bet arī sabojātu mašīnu. Tas ir salīdzinājums tam, kā kristieši mēģina dzīvot ar depresiju, niknumu un rūgtumu kā "degvielu". Tā nekad nevar nonākt līdz mērķim.

Dievs ir paredzējis, ka tu būsi augļus nesošs kristietis. Tomēr tu nekad nenesīsi šos augļus kā paredzēts, ja nebūsi ar Jēzu. Katru dienu... visas dienas garumā. Ļauj sev atrasties Viņā un visā tajā, ko Viņš tev paredzējis. Apputeksnē savu dzīvi ar Dieva Vārdu, slavas dziesmām un lūgšanām. Kad Jēzus pārņems tevi visu, tad tu sāksi radīt prieku.

Lasījums: Vēstule galatiešiem 5:16-25, Jāņa evaņģēlijs 15: 1-5

Tulkoja Mārīte



Vari izlasīt grāmatu.....

Vilhelms Bušs, “Jēzus mūsu miers” (1999.g)

“Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku!”

Mūsu altāris ir Golgāta.

Pie krusta patiesi ir notikusi salīdzināšanās ar Dievu. Šeit mūsu nemierīgā dvēsele nāk pie miera- pie Jēzus krusta.

Krusts tur, Golgātā, ir mājas tiem, kam māju nav.

Tas bija 1943.gada 5.martā, kad pār Eseni gāzās pirmais lielais, briesmīgais uzlidojums. Tad nodega mana māja Veiglas ielā. Tās dienas rītā mēs, mana sieva un mani bērni, kas tolaik vēl bija mazi, un es, galīgi apsvilis, nokvēpis, netīrs, sēdējām pie mana vikāra Šauena. Mēs nezinājām, kurp doties. Es biju dziļi satriekts: nu arī es tiešām esmu bez mājām, pilnīgi izputināts un bez mājām. Tad mēs pabrokastojām pie mana vikāra. Un pēc tam viņš teica: “Nu mēs gribētu izlasīt lozungu.” Tās dienas lozungs bija šis: “Jo putniņš ir atradis māju un bezdelīga sev lizgdu, kur tā savus bērnus izperē un glabā, pie Taviem altāriem, Kungs, Cebaot, mans Kēniņ, un mans Dievs!” “Bērni,” es sacīju, “mēs neesam bez mājām. Un, ja zem mums sabruktu visa pasaule- “Krusts tur, Golgātā, ir mājas tiem, kam māju nav.” Tur mēs vienmēr esam mājās.”

Īsts, atdzimis kristietis ir cilvēks, kam pāri visam ir skaidrība. Viņš var sacīt: “Mans Kēniņš ir mans Dievs! Viņš ir mani izpircis. Viņa asinis ir plūdušas par mani. Es esmu salīdzināts. Man grēki ir piedoti. Es esmu apzīmogots ar Svēto Garu un drīkstu Viņam piederēt. Es drīkstu Viņam izkratīt savu sirdi.” Tā runā īsts kristietis.

Es esmu ļoti priecīgs, ka Jēzus ir tik stiprs, ka Viņš ir uzņēmis manus grēkus. Man šķiet, ka vislielākā lieta pasaulē ir grēku piedošana caur Jēzu! Es vēleiz gribu minēt kādu piemēru. Man Šveicē ir draugs, ar kuru kopā es veicu lieliskus ceļojumus. Reiz mēs aizbraucām uz Lihtenšteinas valsti Alpos, kas atrodas starp Šveici un Austriju. Pēkšņi, tur kalnos, mēs iebraucām ielejā. Mēs nonācām skaistā viesnīcā, paēdām tur pusdienas un pēc ēšanas braucām atpakaļ. Te pretī nāk autobuss. Tā vadītājs mums strauji māj ar roku.

Mēs apstājāmie, mēs taču nezinām, kas noticis. Pēkšņi starp mums un autobusu lejup ripo akmeņu lavīna. Mēs vairs nevaram izklūt no turienes. Visa iela ir sabrukusi. Tikai mazliet un mēs būtu nonākuši zem lavīnas. Augšup braucošā autobusa vadītājs to bija pamanījis jau iepriekš. Tā nu mēs stāvam uz ielas, kas visa aizbēta ar milzīgām akmeņu atlūzām, un netiekam vairs ārā. Es neesmu sēdējis cietumā, tas noteikti nav jauki. Ieslodzījums uz ielas bija kā patīkams cietums. Bet ilgstoši arī tas kļuva garlaicīgi. Mums pašiem nebija pa spēkam novākt no ceļa šīs atlūzas. Bija jāgaida, kamēr ieradīsies mašīnas.

Un tā tas ir arī dzīvē. Es gribu kļūt par Dieva bērnu. Pēkšņi ceļš pie Dieva ir aizbērts; tur guļ mani grēki kā klints blūķi. Nevienu no tiem es nevaru griezt par labu. Tāpēc ir svarīgi, lai kāds nāktu un novāktu šīs atlūzas. “Svētīgi ir tie cilvēki, kas Tevī atrod sev spēku.”

Kungs Jēzu, Tu esi tik stiprs, Tu esi uzņēmis visas nastas un attīrījis ceļu. “Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku!” Tur ir visas mūsu atlūzas; ceļš uz Dieva sirdi ir brīvs.

oooooooo

Tas ir tikai niecīgs rozes pumpurs, Dieva radīts zieds.

Bet es nespēju atvērt tā ziedlapiņas ar savām neveiklajām rokām.

Zieda uzplaukšanas noslēpums, nav saprotams un zināms man.

Dievs to tik viegli atver, bet manās rokās tas mirst.

Ja es nespēju saprast, kā likt uzplaukt šim Dieva radītam ziedam,

Tad kā gan man var būt zināšanas, kā likt uzplaukt manai dzīvei?

Tāpēc es uzticēšos Tam, kurš vada. Kura rokās ir katrs mans dzīves mirklis.

Es vērsīšos pēc padoma pie Dieva, katru savas dzīves dienu.

To ceļu, kas ir manā priekšā, to zina tikai mans Kungs un Pestītājs.

Es uzticēšos, lai Viņš ļauj uzplaukt maniem dzīves mirkļiem, tāpat, kā viņš ļauj uzplaukt rozes pumpuram.

(Autors nezināms)



Atziņas

Pestīšanas centrā ir Kristus. Tik viegli būt pestītam ir tikai tāpēc, ka Dievam tas maksāja ļoti daudz.

(Osvalds Čembers)

No Ģetzemānes uz Golgātu, no ciņas uz uzvaru,

no tukšā kapa pret Debesīm Tu gāji, un es Tev sekošu...
(Kristīne Šmite)

Pie krusta Tu sauci: "Viss piepildīts!" Es Tavai žēlastībai atveru sirdi, un esmu no grēka atpestīts!
(Kristīne Šmite)

Vasarsvētki bija notikums, kas aptvēra ne tikai tos, kuri bija klāt tajā brīdī, bet arī visus, kas kļūs tā dalībnieki sekojošo gadsimtu laikā. Līdzīgi mēs saprotam cilvēka salīdzināšanu ar Dievu. Kristus nomira vienreiz par visiem. Viņš mira arī par tiem savas miesas locekļiem, kas vēl nebija atgriezušies un nebija dzimuši. Caur Viņa asinīm, kas izlietas vienreiz par visiem, mēs atdzimstot kļūstam Viņa miesas locekļi. Līdzīgā veidā mēs kļūstam jaunas realitātes – draudzes-dalībnieki. Gara kristībā Vasarsvētkos ir iekļauta arī mūsu daļa, kad mēs "esam dzirdināti ar vienu Garu." (1.v.korint.12:13)- katrs ticīgais gūst pie tās līdzdalību atgriešanās brīdī, tāpat, kā tajā pašā laikā, viņš gūst taisnošanu caur Jēzus izlietām asinīm. Tā Kungs pievieno draudzei tos, kas tiek izglābti. *(Apust.d.2:47)*

Pateicoties tukšajam kapam, mēs varam iegūt mieru. Pateicoties Kristus augšāmcelšanai, mēs varam baudīt mieru arī visspringtākajos un nemierīgākajos brīžos, jo mēs zinām, ka Viņš visu kontrolē.
(Pauls Čapels)

Kad saņemam Svēto Garu, Viņš mūs dara par dedzīgiem Jēzus Kristus sekotājiem. Tad no mūsu dzīvēm plūdis tās dzīvā ūdens upes,

kas dziedinās un svētīs, un mēs spēsim izciest un pacietībā izturēt visu Viņa un vienīgi Viņa dēļ.
(Osvalds Čembers)

Bībelē visas lietas ir pa trim: Tēvs, Dēls un Svētais Gars; Dievs, draudze, jaunatgrieztie; vīrs, sieva, bērni. Tā ir Dieva, nevis cilvēku nosprausta kārtība. Līdzko kāds no šiem trim kopā saliktajiem iztrūkst, kaut kas nav pareizi.
(Osvalds Čembers)

Lielākais uzvaras sauciens, kāds jebkad ir atskanējis pasaulē, atskanēja pie Kristus Krusta: "Viss piepildīts!" tas ir pēdējais izteiktais vārds cilvēka atpirkšanas misijā.
(Osvalds Čembers)

Krustā mēs varam saskatīt Dievišķās mīlestības šķautni. Krusts nav cilvēku krusts, bet gan Dieva sirds atklāšanās. Jēzus Krusts ir Dieva mīlestības izpausme un pierādījums-*v.rom.8:35-39.* *(Osvalds Čembers)*

Pirms kāda laika sociālajos tīklos redzēju komisku karikatūru, kur bija redzams Pēteris, kurš runāja ar Dievu Debesu valstībā, sakot, ka pie Paradīzes vārtiem gaidot ateists. Viņš vaicāja Dievam, ko viņam teikt šim cilvēkam? Uz ko Dievs atbildēja- saki, ka Manis nav! Patiesībā, traģiski. Patiešām, ir un būs tādi cilvēki, kuri pēc nāves nostāsies Dieva priekšā un tikai tad sapratīs, ka Dievs ir, bet būs par vēlu. Dievs no viņiem novērsīsies, jo visu savu dzīvi viņi būs dzīvojuši, novērsuši no Dieva.
(Munise Lamberte)

Dažreiz es vienkārši paceļu acis pret debesīm, pasmaidu un saku: "Es zinu, ka tas biji Tu."
(autors nezināms)

Kāds koks auga krustam,
kāds zēns- lai kļūtu nodevējs,
kāds Dieva noliedzējs-
lai taptu Viņa ierocis,
un zvejnieks kāds-
lai kļūtu mācekļis.
Rit manas dienas,
stundas, gadi,
lai kļūtu...
Kas?

(K.Šmite)



Tik liels klusums.
Un tukšums.
Kungs, māci man apklust.
Māci man apklust Tavā
priekšā.
Māci man klusēt kopā ar
Tevi.
Kungs, māci man gaidīt.
Māci man sagaidīt.
Kungs, ļauj man sagaidīt
Tavu augšāmcēlšanos,
Lai arī es varu augšāmcēlties.
(Lūgšana no "Mieram tuvu")

Māra Ozola

Mans Lieldienu prieks nav samtainie pūpoli,
Krāsainas olas, zaķi vai šūpoles.
Tās- tikai spēles un neskaidras jūtas,
Nekam uz nekuriem cilvēks ko sūta.
Mans Lieldienu prieks ir ticības taka,
Jēzus, kas dzīvības atslēgas nes.
Tie uzvaras vārdi, ko Pestītājs saka,
Ir patiesās Lieldienu gaviles.
Viņš mira, lai glābtu mūs visus no grēka,
Un augšāmcēlās Visaugstākā spēkā:
"Es nomiris biju, bet, redziet, Es dzīvs!
Un dzīvība katram, kas Glābējam tic.



Vilnis

Viss piepildīts

Tev atvēlēts ir austošs rīts
Ar saules stariem, putnu balsīm,
Ar brīvību, kas sirdī mīt,
Ar mīlestību, kura līdzās.
Tev nesavtīga žēlastība spīd,
Kas dod tev spēku ikdienā bez steigas,
Kad zini- nebūs mūžam beigas.
Tas Pestītājs, Tas Jēzus Kristus,
Kurš upuri nes Golgātā,
Viņš zina, ka reizēm smagi klupsim
Šai's pasaules ceļos grambainos.
Viņš sevi nodod šaustīt, mocīt,
Lai zini, kura priekšā ceļus locīt
Ar pateicību Viņa priekšā,
Kas izturēja tavā vietā,
Par taviem grēkiem nomirstot.
Viss piepildīts! Tas izsauc spēji,
Tu Viņa žēlastībā paliec.
Kungs, citādi Tu nevarēji,
Tu ļāvēs nāvei smagai,
Kas liek uz mūžiem ievilkt rūpju vagai
Ik katra sejā atzinības rievu,
Kas atgādina mums par Paradizes vīru, sievu.
Tu, augšāmcēlies Kungs!
Mēs celsimies reiz Mūžībai ar Tevi,
Mēs savā ticībā tad glābsim sevi.

Ingrīda

Aiz mana loga ziemas rīts,
Griežas sniega pārslas,
Kokos viņas sēžas,
Lai rotātu tās kailos zarus.
Es domās uzrunāju Tēvu,
Savu Glābēju un Pestītāju:
“Labrīt!”
Dievs mani dzird un jautā:
“Kā tu dzīvo?”
Es Viņam atbildu:
“Tēvs, dzīvoju kā māku-
Par sauli priecājos,
Ar lietu kopā raudu!
Mīlu, grēkoju un Tevi,
Dievs, es lūdzu.
Es lūdzu kopā būt ar mani
Tad, kad dvēsele man sāp,
Un tad, kad liekas, nebūs
labi!
Varbūt, kā bērns,
Kā Dieva bērns
Esmu piesārņots un
nepareizs?”

...kāda auksta, balta sniegpārslīņa manā plaukstā!
Tik viegla un trausla!
Viņa tālu ceļojusi ir, un tieši manu plaukstu atradusi ir!
“Paldies! Es jūtu Tevi blakus, Tēvs!”

Varbūt, ar mani, Tēvs,
Tev smagi būt?
Un esmu pelnījusi mācību?”
Dievs apņēma manus plecus,
Man kļuva silti un droši.
Viņš paskatījās gara acīm
Un teica:
“Tev blakus esmu
Katru brīdi.
Sargāju un mācu!
Neredzami divi spārni
Vienmēr tevi sedz.
Tas mans sūtīts eņģelis,
Kas savus spārnus
Pār tevi pleš.
Un tici Man un mācībai,
Ko atstāju uz zemes,
Kurā dzīvo tu.
Dzīvo un mīli,
Lūdz un saņem.
Tevi Es pieskatu
Un par tevi Es gādāju!
Tu esi Mans bērns,
Un Es mīlu tevi
Ar mūžīgu Mīlestību!”



Viss piepildīts!

Edīte T.
Pie krusta, kur mira mans
Glābējs,
kur asinīm notraipīts viss,
kur sasists un pazemots
mira,
kur jābaud' bij' etiķa dzira,
kur saukts uz Tēvu tika,
bet grēks mūs attālina.
Tur Jēzus pie krusta mira
pat, ja mūsu grēks no Tēva to
šķīra,
bet nāvei nebija vara,
jo uzvarēja to Viņš.
Un sauca tad balsī Viņš
skaļā:
„Viss ir piepildīts!”
Tā, brīvi no grēka varas,
nu Dievbērni varam būt,
caur Jēzus upuri dārgo teikt:
„Viss ir piepildīts!”
17.02.2021.



Gaļina Džežula

Sākums

Tas Kungs runā ar mani klusi,
Ka tas ir tikai sākums...
Ka pa pēdām melnajai sērgai
Uz zemi atnāks lielas bēdas.
Ka būs vēl zaudējumi,
Un būs vēl ugunsgrēki,
Un būs lielā plauja,
Bet patreiz ir pavasaris...

Viņš katru sirdi pasaulē
Pārbaudīs līdz pamatiem
Un Garā ļaudis sadalīs
Tajos, kas redz un kas akli ir...
Uz pieres vai rokas uzspiedīs
Savu Debesu zīmogu
Un acīm redzama kļūs
Kā mirušo, tā dzīvo valstība...

Es redzu, kā Dieva karapulki
Laižās lejā no Debesjuma...
Es jūtu, kā ar negaisu
Pārpildīta pēdējā kauja...
Tas Kungs man saka: “Drīz:
Uzvara! Mīlestība! Brīvība!”
Un es saprotu- ka tas ir
Sākums ceļam uz Mājām!

*Pēc interneta materiāliem
no krievu valodas tulkojusi
Sarmīte F.*



Kāda būtu mana atbilde uz jautājumiem?

- Ko tu dari, kad tavas dzīves ierastie, stabilie pamati sagraujas?
Kur tu meklē palīdzību?
Kam uzticies un uz ko paļaujies?
- Vai tas, kur eju, ir pareizi?

Vai tas, ja pakrītu, apstājos vai nogriežos nepareizi, ir normāli?
Kā palikt uz ceļa, kurš ved uz Debesu mājām?
Kā palikt uz Patiesības un Dzīvības ceļa?

- Ko tev nozīmē būt kristietim?

Vai tu to novērtē un izdzīvo savā ikdienā?

Vai apkārtējie to var redzēt tavā ikdienā?

Vai viņi redz, kas ir tava īstā Tēvzeme?

- Kā tu jūties, kad tiek izjaukti tavi plāni?

Kā tu jūties, kad kāds tevi iztraucē?

Kad diena nenorit pēc tava prāta un notikumi nav tev ērti? Vai tu spēj tajā saredzēt skaisto, Dieva doto, iespēju un svētības jeb tā vietā jūties saīdzis, aizvainots un dusmīgs, ka kāds ir izjaucis tavu mieru?

(Munise Lamberte)

- Vai mana rīcība otram dara labu?

Vai ar savu rīcību es nesu mieru?

Vai mana rīcība otru tuvinās Jēzum?

(māc. Ainars Baštiks)

- Ko es daru ar to, ko Dievs man ir uzticējis?

Ko es daru ar finansiālām svētībām?

Vai ar tām pavairoju Dieva godu?

Vai ar tām iepriecinu citus?

Vai esam uzticami naudas lietās?

Kā kalps es esmu- naudas vai Dieva kalps?

(māc. Edgars Mažis)

- Jēzus teica, ka ir Dieva Dēls. Kādēļ daudziem cilvēkiem tas nav pieņemams? Kādēļ viņi labprāt runā par Dievu nekā par Jēzu?

(Dž., Š. Makdauels)

- Vai kāds ir aizvainojis vai sāpinājis tevi?

Kam tev ir grūti piedot?

Varbūt, ka tas esi tu pats?

Ko tu iegūtu, ja aizvainojumu noliktu malā? Lūdz palīdzību Dievam, piedod, kā Kristus tev ir piedēvis un atklāj šo brīvības dāvanu.

(autors nezināms)



Svinēsim svētkus!

| | |
|----------|---|
| 28.martā | Pūpolu jeb Palmu svētdiena |
| 1.aprīlī | Zaļā Ceturtdiena |
| 2.aprīlī | Lielā Piektdiena |
| 4.aprīlī | Kristus Augšāmcelšanās svētki |
| 5.aprīlī | Otrās Lieldienas |
| 9.maijā | Mātes diena |
| 13.maijā | Jēzus Kristus Debesīs uzņemšanas svētki |
| 23.maijā | Vasarsvētki. Svētā Gara svētki |

Tikai šī diena. Tikai. Viena.
Nav vairs- vakar, nav-rītā, nav-aizparītā.
Tikai šī diena man piederēt var.
Pasmēļu saujā saules dzirkstis.
Pasmēļu tā, lai sajūt pirksti
Tavu svelošo pieskārienu,
Tevis dāvāto- tieši šo dienu.

Zinta Šulca.